

Sygn. akt **VI Gz 77/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Michalina Sanecka

Protokolant: asyst. sędziego Jarosław Różycki

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) Sp. z o.o. w Ś.**

przeciwko: **Towarzystwo (...) S.A.
w W.**

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego
w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 17 lutego 2014 r., sygn. akt
V GC upr 41/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu
w Krośnie V Wydziałowi Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o
kosztach postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt **VI Gz 77/14**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 lutego 2014 r , sygn. akt V GC upr 41/14 Sąd Rejonowy w Krośnie –
mając na uwadze zarzut pozwanego podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty- stwierdził swą niewłaściwość i
przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Miasta Stołecznego Warszawa w W. Wydziałowi XVI
Gospodarczemu.

Sąd ten wskazał, że przepis art. 20 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi podstawę dla ustalenia
właściwości sądu tylko wówczas, gdy powodem jest poszkodowany – w niniejszym przypadku natomiast powodem
jest nabywca wierzytelności. Zastosowanie mając więc przepisy o właściwości ogólnej według siedziby pozwanej spółki
(art. 30 kpc).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód zarzucając naruszenie art. 20 ustawy o ubezpieczeniach
obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych,
wskazując między innymi na orzeczenia Sądu Najwyższego na poparcie swojego poglądu w zakresie dotyczącym
właściwości Sądu Rejonowego w Krośnie do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest zasadne, a Sąd Okręgowy podziela stanowisko skarżącego zawarte w jego uzasadnieniu.

Należy wskazać na początku, że przepis art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi uregulowanie szczególne (lex specialis) w zakresie właściwości miejscowej sądów dla powództw wynikających z umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Interpretacja ta ma zasadnicze znaczenie dla podjęcia oceny dalszych zarzutów zażalenia.

Z powołanego wyżej przepisu wynika, iż powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujące roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń można wytoczyć bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Zawarcie natomiast umowy przelewu wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nie prowadzi do zmiany – szeroko rozumianej sytuacji prawnej cesjonariusza. Dotyczy to więc także kwestii wynikającej z art. 20 ust 1 cyt. wyżej ustawy, jeżeli się uwzględni, że właściwość przemienna sądu została w nim określona za pomocą kryterium przedmiotowego a nie podmiotowego (tak Sąd Najwyższy m.in. w Postanowieniu z dnia 16.11.2012r., sygn. III CZP 69/12 oraz z dnia 21.04.2005r, sygn. III CZP 17/05).

W niniejszej sprawie powodowa spółka, będąca cesjonariuszem, dochodzi od pozwanej należności z tytułu odszkodowania, wynikającego z umowy ubezpieczenia obowiązkowego kierowców (umowa przelewu wierzytelności

k- 21). Podstawą faktyczną roszczenia jest określony w uzasadnieniu pozwu stosunek zobowiązaniowy, tj. umowa ubezpieczenia. Powód jako nabywca wierzytelności poszkodowanego w zdarzeniu ubezpieczeniowym jest jedynie beneficjentem świadczenia, wynikającego z umowy łączącej sprawcę szkody (ubezpieczającego) z ubezpieczycielem. W tych okolicznościach, w odwołaniu do treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika roszczenie, powód jako cesjonariusz wstępuje w tym zakresie w prawa cedenta na zasadzie podstawienia (wstąpienia w miejsce dotychczasowego wierzyciela bez wpływu na treść zobowiązania pierwotnego). Innymi słowy, wstąpienie następcy prawnego pod tytułem szczególnym w miejsce poszkodowanego nie pozbawia przysługującego już następcy prawnemu roszczenia jego dotychczasowego charakteru (podobnie

SO w Rzeszowie w postanowieniu z dnia 20.03.2014r , sygn. akt VI Gz 54/14).

W konsekwencji – na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – Sąd Okręgowy zaskarżone orzeczenie uchylił przekazując sprawę do dalszego prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Krośnie V Wydziałowi Gospodarcemu. Jednocześnie pozostawił temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego stosownie do art. 108 § 2 k.p.c.